

İnsanları çözdüğünü söyleyenler vardır. İki dakika konuşur ve çözmüş olur. Ben onlardan olamadım, kendim de dahil çözebildiğim kimse yok.

Haklarında *şöyledir, böyledir* diye fikir ürettiklerimin de, aslında *o kadar da öyle* olmadığını zaman içinde anladım. *Bilgili* dediğim insanın yanlışını, *bilgisiz* dediğimin bilgeliğini çok gördüm. Öğrendiğim tek şey insanların dışarıdan görüldüğü gibi olmadığı oldu.

Kendilerini olabildiğince basit tanıtırsalar bile bir süre sonra değişirler. İnsan içinden nehirler akan, dışına ara sıra açılan bir musluğu olan bir fıçıya benziyor. Şu zaman içindeki su acıymış, bu zaman tatlıymış; onlar geçmişte kalmış, şimdi ne akıyor içinden kim bilir?